

“விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடு செல்வோமாக !”
“LET US GO ON ‘IN FULL ASSURANCE OF FAITH’

“தேவனுடைய வீட்டின்மேல் அதிகாரியான மகா ஆசாரியர் நமக்கு ஒருவர் இருக்கிறபடியினாலும், துர்மனச்சாட்சி நீங்கத் தெளிக்கப்பட்ட இருதயமுள்ளவர்களாயும், சுத்த இருதயத்தால் கழுவப்பட்ட சரீரமுள்ளவர்களாயும், உண்மையுள்ள இருதயத்தோடும் விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடும் சேரக்கடவோம்” – எபிரேயர் 10:21,22.

அப்போஸ்தலர் பவுல் சபை வகுப்பாரின் கவனத்தையே ஆதார வசனத்தின்மூலம் ஈர்க்கிறார். குறிப்பாக அந்நாளில் யூதர்களுக்கான ஏற்பாடுகளைப்பற்றி நன்கு பரீட்சயமானவர்களின் கவனத்தையே ஈர்க்கிறார். உண்மையாகவே ஆரோனுடைய ஆசாரியத்துவம் நிழலான ஒன்றாக இருப்பதுடன், குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு மாபெரும் காரியங்களை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கும் வண்ணமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, லேவி குடும்பத்திலிருந்து வந்த ஆரோனுடைய ஆசாரியத்துவத்திலிருந்து தேவனுடைய நிஜமான திட்டமானது செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. மேலும் அவர்கள் செலுத்தின காளை மற்றும் வெள்ளாட்டுக்கடாவின் பலிகளால் பாவங்களை நீக்க முடிவதில்லை. ஆனால் வருடாவருடம் செய்யப்படும் இந்த ஏற்பாடானது தேவனுடைய நிழலான ஜனங்களை அவர்களுடைய உடன்படிக்கையின் மூலம் மூடி பாதுகாக்கிறதாயிருக்கிறது. மெல்கிசேதேக்கின் முறையின்படியான மாபெரும் ஆசாரியத்துவத்தைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். அம்முறைமையின்படி நம்முடைய கர்த்தர் அதற்கு தலையாகவும், சுவிசேஷ்யு சபையானது அவருடைய அங்கத்தினர்களாகவும், உடன் ஆசாரியர்களாகவும் இருக்கின்றனர். ஆரோனையும் அவருடைய குமாரர்களையும் வைத்து தேவன் ஏற்பாடு செய்த ஆசாரியத்துவத்தைக் காட்டிலும் மேலான ஒரு ஆசாரியத்துவம் ஏன் தேவைப்படுகிறது என அவர் வினவுகிறார். ஏனெனில் அவர்களே பாவிக்காக இருப்பதுடன், பாவத்தை மெய்யாகவே நீக்க முடியாதவர்களாக இருந்தனர். மேலும் அந்த மிருகங்களுடைய இரத்தமானது நிஜமான புண்ணிய கிரயத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அந்த ஆசாரியர்கள் கூட ஒருபோதும் தேவனுடைய உண்மையான தயவை மீண்டும்பெறவில்லை. அவர்கள் வெறுமனே நிழலான பரிசுத்த ஸ்தலம் மற்றும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் சென்றனர்.

ஆனால் நாமோ, இந்த புதிய ஆசாரியத்துவத்தின் முறைமையின்படி, கிறிஸ்துவை தலையாக பெற்றிருக்கிறோம். இந்தமுறைமையின்படி, உடன் ஆசாரியர்களாக நம்முடைய ஸ்தானத்தை உணருவோமாக. நம்முடைய பிரதான ஆசாரியர் மெய்யான மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்திருக்கிறார். இதற்கான ஆதாரமானது பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதத்தின் மூலம் வருகிறது. எவ்வாறெனில், நம்முடைய கர்த்தரின் பலியானது பிதாவானவருக்கு மிகவும் ஏற்றதாயிருந்ததுடன், அதுமுதல் நாமும் கூட தேவனிடத்தில் நெருங்குவதற்கு எல்லாக் காரியங்களும் தயாராகி, நம்மை அனுமதித்தோடு, நம்முடைய மீட்பரின் அனுபவங்களில் பங்குபெற்று, அதன்மூலம் நாம் பின்னாளில் திரைக்கு அப்பால் சென்று, அவருடைய மகிமையில் பங்கடைவோம். இவ்வகையில் தேவனுடைய கிருபையுள்ள ஏற்பாடுகளை காணும்போது, ஆரோனுடைய கூடாரத்துக்கு பதிலாக நாம் அதற்கும்மேலான தேவனுடைய வீடாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். எனவே நாம் உண்மையுள்ள இருதயத்தோடும், விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடும் மெய்யான பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்ளும், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள்ளும் சேரக்கடவோம்.

பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்படி உடன் ஆசாரியர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். பாவநிவாரண நாளுக்குப்பின், மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்தனர். இந்த சுவிசேஷ்யுக்கத்தில் தேவனோடுகூட அர்ப்பணிப்பை செய்து, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அனைவரும் முதலாம் கூடாரமாகிய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் உள்ளனர். ஆரோனும் அவருடைய குமாரரும் மெய்யான ஆசாரியத்துவத்துக்கு நிழலாக இருப்பினும், நாம் ஆரோனுடைய முறையின்படி அல்ல, நாம் ஆரோனுடைய ஆசாரியத்துவத்தின் அங்கத்தினர்களாக அல்ல, மாறாக, மகா பிரதான ஆசாரியரின் கீழாக மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி அங்கங்களானோம். “நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜாக்கமான ஆசாரியக்கூட்டமாயும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்” – 1பேது2:9.

உண்மையுள்ள இருதயங்களோடு சேரக்கடவோம்

இவ்வாறாகப் பார்க்கும்போது, தேவன் ஏற்படுத்திய இந்த ஏற்பாட்டின்மேல் நாம் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகி, முறையான சில படிக்களை எடுப்பதில் உறுதியான நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகி நிஜமான அர்ப்பணிப்பின்மூலம் நம்முடைய சரீரங்களை ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்க முன்வந்து, அதன்மூலம் பரிசுத்தஆவியின் மூலம் ஜெநிப்பித்தலைப் பெறுகிறோம். இப்படியாக இப்புதிய ஆசாரிய முறையின்படி நம்முடைய வேலைகளை துவங்குவோமாக. நிறைவேற்றவேண்டிய மாபெரும் காரியங்கள் உள்ளன, தேவன் நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஒவ்வொரு வேலையிலும் நாம் முழு பங்கு பெறுபவர்களாக இருந்து, அவரோடுகூட நாம் முற்றிலும் சேர்வோமாக. நம்முடைய இரட்சகரின் புண்ணியக்கிரயத்தினால் நாம் மூடப்படுகிற அருமையான ஏற்பாடு எத்தனை அருமையானது! நம்முடைய ஆசீர்வாதங்கள் எத்துணை அருமையானவைகள் என நாம் உணர்ந்து, உண்மையான இருதயங்களோடு சேரக்கடவோமாக. தேவனோடுகூட நாம் நுழைந்த இந்த உடன்படிக்கைக்கு உண்மையும் நேர்மையானவர்களாக இருப்போமாக.

“பலியினாலே என்னோடுகூட உடன்படிக்கைசெய்த என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்” (சங்50:5) என்கிற இந்த உடன்படிக்கைக்கு கீழான கர்த்தருடைய அழைப்பு இதுவேயாகும். இந்த அழைப்பு அல்லது அழைப்பிதலானது சுவிசேஷயுக முழுவதும் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. இந்த உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்த பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும், கிறிஸ்துவின் பலியில் பங்குள்ளவர்களாயும், அவரோடுகூட உடன்வேலையாட்களாகவும் இருக்கும்படியான சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர். விசுவாசத்தின் பூரணநிச்சயத்தோடு சேரக்கடவோம் என்றால், தேவனுடைய எந்தவொரு வாக்குத்தத்தமும் உண்மையானவையும், நமக்கானவையுமாய் இருக்கிறதினால் அவைகளைக்குறித்த எவ்வித சந்தேகமும்இல்லாதவர்களாக இருப்பதாகும். அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றபடி, தற்கால வாழ்க்கையில் பலிசெலுத்துவதினால் எந்தவொரு பயனும் இல்லை என உலகம் காண்பதுடன், அவர்கள் நம்மை முட்டாள்களாக எண்ணுகின்றனர். இருந்தபோதிலும் விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடு நாம் செல்வோமாக. எனவே நம்முடைய மகா பிரதான ஆசாரியரோடு இணைந்து அவருடைய இளைப்பாறுதலில் நாம் பங்கடையும்வரை, பாதையின் கடைசிவரை உண்மையாக முன்னேறிச் செல்வோமாக.

அவருக்குள்ளாக அபிஷேகம் பெறுதல்

பிரதான ஆசாரியனுடைய அபிஷேகமானது அவ்வேலைக்கான தெய்வீக நியமனத்தைக் குறிக்கும் நிழலாகும். அவ்வாறே ஆரோன் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். “ஆரோனைப்போல தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலொழிய, ஒருவனும் இந்த கனமான ஊழியத்துக்குத் தானாய் ஏற்படுகிறதில்லை என அப்பவல் கூறுகிறார். கிறிஸ்துவம்கூட இந்த கனமான ஊழியத்திற்கு தம்மைத்தாமே உயர்த்தவில்லை. தேவனே அவரை நியமித்தார். அதைப்பற்றி; “மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி நீர் என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர் என்கிறார்((எபி5:4-6). கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவோடு தேவன் நேரடியான தொடர்புகொண்டிருந்தார். தேவன் அவருக்கு தமது பரிசுத்தஆவியை முழுஅளவில் அளித்தார். தேவன் தமது ஆவியை அவருக்கு அளவில்லாமல் தந்திருக்கிறார் என இயேசுவே கூறுகிறார். ஏனெனில் பரிசுத்தஆவியை முழுஅளவில் பெற்றுக்கொள்வதற்கான ஆற்றலை அவர் பெற்றிருந்தார். அவருடைய அங்கத்தினர்களாக கருதப்படுகிறவர்கள், அபூரணத்தன்மையினால் அந்த ஆவியை முழுஅளவில் பெற்றுக்கொள்ள இயலாதவர்களாக உள்ளனர். சிறியஅளவில் விழுந்துபோன மனிதன் அதிக ஆவியையும், அதிகஅளவில் விழுந்துபோனவர்கள் குறைவான ஆவியையுமே பெறமுடியும்.

தம்முடைய மகிமையுள்ள இராஜ்யத்தில் அவரோடுகூட இணைந்து செயல்படப்போகிறவர்களாக வேண்டி, அவருடைய அங்கத்தினர்களாகும்படி தங்களைத்தாங்களே ஒப்புக்கொடுக்கப் போகிறவர்களுக்காக, தம்முடைய புண்ணிய கிரயத்தை செலுத்தும்படி பிதாவானவருடைய சமூகத்தில் கிறிஸ்துவானவர் பிரத்தியட்சமானபோது, தெய்வீக அங்கீகரிப்பையும் அனுமதியையும் பெற்றார். இந்த அங்கீகரிப்பானது, அர்ப்பணிப்பின் உடன்படிக்கையின்போது தங்களைத்தாங்களே ஒப்புக்கொடுத்தவர்கள் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டதன் மூலம் வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. அந்த பரிசுத்தஆவியானது பெந்தெகொஸ்தே நாளில்

முதன்முதலாக தரப்பட்டது. அப்.பேதுரு கூறும்போது பிதா அருளிய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே அவர் பரிசுத்தஆவியைப்பெற்று, அவருடைய சீஷர்களுக்கு அதை பொழிந்தருளினார். இது பிதாவினுடையதாக இருந்து, குமாரனால் தரப்படுகிறது.

சரீர அங்கத்தினர்களாயிருக்கிற ஒவ்வொரு தனித்தனி அங்கத்தினர்மேல் பரலோகப் பிதாவானவர் தம்முடைய ஆவியை ஊற்றவேண்டிய அவசியமில்லாதிருந்தது. நாம் புரிந்துகொண்டபடி நிழலில் தரப்பட்ட அடையாளமானது முழுமையானதாகும். மகா பிரதான ஆசாரியருடைய தலையின்மேல் ஊற்றப்படுகிற பரிசுத்தஆவியானது அவருடைய அங்கிகளின்மேல் இறங்குகிறதுமானதால், சரீரம் முழுவதும் அவ்வகையில் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறது. இவ்விதமாக நாம் சரீரத்துக்குள்ளாக, அவருடைய அங்கியின் கீழாக வரும்போது நாம் ஒவ்வொருவரும் அபிஷேகத்துக்குள்ளாக பங்குபெறுகிறோம்.

பூரண நிச்சயமானது சத்திய அறிவின் அடிப்படையிலானது

ஜெபத்தின் மூலமாக தேவனிடத்தில் வர சிலாக்கியம் பெற்றவர்களைக்குறித்து அப்போஸ்தலர்; “விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடு சேரக்கடவோம்” என பேசுகிறார். தேவனுடைய வீடு என்கிற வகுப்பாரைக் குறித்தே அவர் பேசுகிறார். மாம்சீக இஸ்ரேயலர்களும் தேவனுடைய வீடாக இருந்தாலும், அவர்கள் அவ்வீட்டின் பணிவிடைக்காரராக இருந்தனர். ஊழியக்காரரும் அவ்வீட்டிற்குரியோராக இருந்தாலும், பிள்ளைகள் என்கிற விசேஷமான நிலையில் இல்லை. மோசே பணிவிடைக்காரராக தேவனுடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவராயிருந்தார் என்ற பரிந்துரை நமக்கு தரப்பட்டிருந்தாலும், கிறிஸ்துவின் சபையானது புத்திரருடைய வீடாக இருப்பதுடன், கிறிஸ்துவே அவ்வீட்டின் தலைவராயிருக்கிறார். இந்த புத்திரருடைய வீடே தேவனிடத்தில் சேருகிறதாயிருக்கிறது. இந்த நிச்சயத்தோடு சரியானவகையில் அணுகுபவர்கள் இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட சில நிபந்தனைகளை சார்ந்து உள்ளனர். அவர்கள் இருமனமுள்ளவர்களாக இல்லாமல் உண்மையான இருதயமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். முழு செம்மையான இருதயம் அவர்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். தங்களுடைய ஜீவியத்தை தேவனிடத்துக்கு தரும்போது என்ன கூறினார்களோ அதை முழுமையாக மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறவர்களா- யிருக்கவேண்டும். பின்பு அவர்கள் பரிசுத்தமான தைரியத்துடனும், விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடும் கர்த்தரிடத்தில் வரலாம். தேவனுடைய உண்மை ஜனங்கள் எடுக்கும் படிகள் அனைத்தும், அவருடைய வழிகாட்டுதலை உணர்ந்து எடுக்கும் விசுவாசத்தின் படிகளே. விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்திற்கும், அதைவிட குறைவான விசுவாசத்திற்கும் வேறுபாடு உள்ளது. ஒரு பகுதியான விசுவாசம் நம்மை ஒருவகையில் தேவனுக்கு அருகில் கொண்டுவருகிறது. உறுதியான விசுவாசமோ நம்மை இன்னும் அருகாமையில் கொண்டுவருகிறது. ஆனால் விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயமோ, ஒருவேளை அம்மாதிரியான விசுவாசம் காத்துக்கொள்ளப்படுமானால், “நம்மை முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக்கும்”. அதோடுகூட மகிமையில் ராஜீக ஆசாரியக்கூட்டத்தாரின் கடைசி அங்கத்தினர்களாக்கும்.

இந்த விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தை ஒரேநாளில் அடையமுடியாது. அது சம்பந்தமாக மேலான தகவல்கள் தேவைப்படுகிறது. நமக்காக கிறிஸ்து ஏன் மரித்தார்? நமக்காக எதைச் செய்ய விரும்புகிறார்? நமக்காக அவர் எதை செய்தார் போன்ற விஷயங்களை தேவன் தம்முடைய வார்த்தையின்மூலம் ஏற்பாடுசெய்து அறிவுறுத்துகிறார். இவையனைத்தும் விசுவாசத்திற்குண்டான அடிப்படையாகவே அமைத்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. பின்பு நம்முடைய விசுவாசத்தை பலப்படுத்தும்பொருட்டு, மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களை நாம் பெற்றிருப்பதோடு, அவருடைய அநுதின வழிநடத்துதல்களும் நம்மேல் உள்ளது. ஆகவே தங்களை முழுதத்தம் செய்த வகுப்பார் மிக அருகாமையில் வருவதோடு, தேவன் அழைத்த மகிமையான காரியங்களை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு, பூரண நிச்சயத்தோடு தேவனோடு சேருவர். “அழியாததும் மாசற்றதும் வாடாததுமாகிய சுதந்திரத்திற்கேதுவாக ஜீவனுள்ள நம்பிக்கை உண்டாகும்படி” தேவனுடைய சுதந்திரர்களாகவும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரராகும் வாய்ப்பே அந்த மகிமையான காரியங்களாகும்.

தேவனுடைய அங்கீகரிப்புக்கு பூரண நிச்சயம் அவசியம்

தேவனுடைய பிள்ளையானவர் இப்படிப்பட்ட பூரண நிச்சயத்தோடுகூடிய விசுவாசம் இல்லாமல் அவருக்கு அருகாமையில் வரமுடியாது என அப்போஸ்தலர் தெரியப்படுத்துகிறார். பூமிக்குரிய பெற்றோரிடத்தில் ஒரு சிறு குழந்தையானது நம்பிக்கை வைப்பதுபோல, பிதாவினிடத்தில் நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் மாத்திரமே நெருக்கமான

பாதையில் நல்ல முன்னேற்றத்தை எதிர்நோக்கலாம். மேலும் அவருடையவர்களுக்கான சிலாக்கியமான உற்சாகமும், திடநம்பிக்கையும் இல்லையெனில், பரிபூரண சமாதானத்தையும் வாக்குத்தத்தமாகிய இருதயத்தின் இளைப்பாறுதலையும் நாம் பெறமுடியாது. “உன் விசுவாசத்தின்படியே உனக்கு ஆகக்கடவது” என்பதே வாக்குத்தத்தமாகியிருக்கிறது. தேவனுக்கு மிகமிக அருகில் வரவேண்டும் என்ற விருப்பம் நம்முடைய இருதயத்தில் இருக்கவேண்டும். இல்லையெனில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சிலாக்கியத்தில் முன்னேறுவதிலும், அடைவதிலும் நாம் தோல்வியடைவோம். அம்மாதிரியான விருப்பமே நீதியின்மேல் பசிதாகமுடையவர்களாயிருக்கிறோம் என்பதற்கான வெளிப்பாடாகும். இவ்வாறாக அவர்கள் நிறைவாயிருக்கும்பொருட்டு, அவர்கட்கு நன்மையானவைகளை செய்யும் முன்பாக, அம்மாதிரியான விருப்பத்தையே கர்த்தர் அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கிறார்.

இந்த பாதையில் தொடர்ச்சியாக முன்னேறிச்செல்ல தேவனுடைய வார்த்தையில் உறுதியான நிபந்தனைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. பூரண நிச்சயமில்லாமல் நாம் கர்த்தரிடத்தில் சேரமுடியாததுபோல, துர்மனசாட்சி நீங்க தெளிக்கப்பட்ட இருதயமுள்ளவர்கள் என்ற நிச்சயத்தைப் பெறாவிடில், அல்லது துர்மனசாட்சியுடையவர்களாக இருந்தாலும் தேவனிடத்தில் சேரமுடியாது. அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல், “நம்முடைய இருதயமே நம்மை குற்றவாளிகளாகத் தீர்க்குமானால், தேவன் நம்முடைய இருதயத்திலும் பெரியவராயிருந்து சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார்”. கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகளாக நம்முடைய ஓட்டத்தை நம் மனசாட்சியே குற்றப்படுத்துமானால், தேவனாலும் அது குற்றமுள்ளதாக தீர்க்கப்படும் என உறுதியாக நம்பலாம்.

எனவே தேவனுடைய பிள்ளையாக ஒருவர் மிக நெருங்கி சேருவாரானால், பிதாவினுடைய அங்கீகரிப்பின் ஆசீர்வாதமான புன்னகையை தொடர்ச்சியாக உணரக்கூடாதவராயிருப்பாரானால், தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் முன்பாக சுத்தமுள்ள மனசாட்சியை உடையவராயிருக்கத் தேடவேண்டும்; என்னுடைய மனசாட்சியானது பலியினாலான எனது உடன்படிக்கைக்கு முழு இசைவானதாகவும், கர்த்தருக்கு பிரியமானதாயிருக்கவும் இருக்க நான் பெருமுயற்சி எடுக்கிறேன் என உண்மையாக கூறவேண்டும். மேலும் நீதிமாண்களுடைய அங்கீகரிப்பை முறையாகப்பெற நான் கடும் முயற்சி எடுக்கிறேன் என உண்மையாக கூறவேண்டும். மேலும் நீதிமாண்களுடைய அங்கீகரிப்பை முறையாக பெற நான்கடும் முயற்சியும் எடுக்கிறேன் எனவும் என் மனசாட்சி உண்மையாய்க் கூறவேண்டும். ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தின் அங்கத்தினர்களாக, அவரோடுகூட ஆளுகை செய்யும் விதமாக தங்களுடைய ஜீவியத்தை கர்த்தருடைய ஊழியத்துக்கென்று தத்தம்செய்து பலியாக்கினவர்களுக்கு இதைவிட(சுத்த மனசாட்சி) குறைவானது அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

விசுவாசக் குறைச்சலுக்கான காரணமும் தீர்வும்

நம்மில் நற்கிரிகைகளை தொடங்கினவர் அதை முடிப்பதற்கு ஆற்றலும் சித்தமுமுடையவராயிருக்கிறார் (பிலி1:6). ஆனால் நம்முடைய மகிமையுள்ள சிலாக்கியமாகிய “விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தை” ஒப்பீட்டளவில் எத்துணை குறைவான தேவனுடைய பிள்ளைகளே பெற்றிருக்கின்றனர். “என் ஜீவனுள்ள நாளெல்லாம் நன்மையும் கிருபையும் என்னைத் தொடரும். நான் கர்த்தருடைய வீட்டிலே நீடித்த நாட்களாய் நிலைத்திருப்பேன்” என வெகு சிலரே கூறமுடியும். தம்மை நேசிக்கிறவர்களுக்கு அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின பரலோக இராஜ்யத்தையும் மகிமையான காரியங்களையும் தேவனுடைய கிருபையினாலே நான் உறுதியாக பெற்றுக்கொள்வேன் என உறுதியாகக் கூறலாம். அப்பவலும் தீர்க்கதரிசியாகிய தாவீதும் இந்த நம்பிக்கையைக் குறித்து, அது ஒரு மாபெரும் சந்தோஷமானதும், ஆசீர்வாதமானதும் மற்றும் யாரும் பெற்றிராத இருதயத்தின் இளைப்பாறுதலுமானதாக இருக்கிறது என்று அவருடைய இரக்கத்திற்குள் நுழைந்தவர்கள் வெகுசிலரே ஆவர்.

எனவே, இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தின் இளைப்பாறுதலுக்குள் வந்தவர்களின் எண்ணிக்கையானது ஏன் மிகவும் குறைவானதாக உள்ளது என நாம் வினவலாம். மற்றவர்களுக்கான தடைகள் என்ன என்றும் அத்தடைகள் எவ்வாறு நீக்கப்படும் எனவும் கேட்கலாம். தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும், அவருடைய வம்சாவளியான இந்த ஆசீர்வாதத்தை எவ்வாறு அனுபவிக்கலாம்? தேவனுடைய நன்மையும் கிருபையும் கடைசிபரியந்தம் என்னை தொடரும் என நான் உணருகிறேன். இராஜ்யத்தில் பங்கடைதலில் எனக்குள்ள ஐயங்களை நீக்கி முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவராவேன் என்று அநேகர் கூறுகின்றனர் அல்லது எண்ணுகின்றனர்.

இவர்களுக்கு ஏன் இந்த சிரமங்கள்? அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தை ஏன் அடையாமலிருக்கிறார்கள்? தேவன்பேரில் உள்ள நம்பிக்கை குறைவே அவர்களுடைய சிரமத்திற்குக் காரணம் என நாம் பதிலுரைக்கிறோம். இம்மாதிரியான விசுவாசக்குறைச்சல் அவருக்கு

பிரியமானதாக இருக்காது. ஏனெனில் “விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்கு பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்; ஏனென்றால், தேவனிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்றும், அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறவரென்றும் விசுவாசிக்கவேண்டும்”(எபி11:6). மேலும், விசுவாசக் குறைச்சலே அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளுதலுக்கு நிலையான தடையாகும். “நம்முடைய விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம்”(1யோவா5:4). விசுவாசமென்னும் பெரிய கேடகமில்லாத கிறிஸ்தவன், எதிராளிக்கும் அவனது தீமையின் சேனைக்கும் முன்பாக தொடர்ந்து அநுகூலமற்றவராகவே இருப்பார்.

எனவே இவ்வகையில் ஒருவர் விசுவாசக் குறைச்சலை உணருவாரானால், ஆதிகால அப்போஸ்தலர்கள் போல, “ஆண்டவரே எங்கள் விசுவாசத்தை வர்த்திக்கப்பண்ணும்” என்றபடி ஊக்கத்தோடு ஜெபிப்பாராக. அதன்பின்பு, அவருடைய ஜெபத்திற்கு இசைவாக அவரோ அல்லது அவளோ இருதயத்தில் அவ்விசுவாசத்தை வளரச்செய்வாராக.

1. தேவனுடைய வார்த்தைகளில் உள்ள விலையேற்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களினால் தன்னுடைய ஞாபகசக்தியை புத்துணர்வு பெறச்செய்து அவைகளில் மிகுந்த பரிட்சயமுள்ளவராக ஆவாராக.

2. கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்ததினால் இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் அவருடையது என்பதை மென்மேலும் சிந்தித்து, அவைகளையே தேடுவாராக. மேலும் கிருபாசனத்திற்கு முன்பாக நன்றியுணர்வோடு இருதயத்திலும் உதடுகளினாலும் அவைகளைக்குறித்து கேட்பாராக. தம்முடைய எண்ணங்களிலும், சகோதரரோடுகூட பரிசுத்தமான காரியங்களைக்குறித்து உரையாடும்போதும் அவைகளைக்குறித்து கேட்பாராக.

சோதனைகளும் கஷ்டங்களும் எழும்போது இந்த அருமையான வாக்குத்தத்தங்களை தம்முடையதென நினைப்பாராக. ஏனெனில் அவரை நேசித்து, பலியினால் உடன்படிக்கை செய்த அப்படிப்பட்டோருக்காக தேவன் இந்த வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்(சங்50:5; மல்கி3:17). இவ்விதமாக அவர் அதுமுதற்கொண்டு பரலோகபிதாவின் வார்த்தைகளை நம்புவதால் அச்சிரமங்களுக்கு மறைமுகமான தீர்வு காணவேண்டும். ஏதாவது ஒரு விபத்து தனக்கு நேரிட்டால், “சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது”(ரோமர்8:28) என்கிற வாக்குத்தத்தத்தை நினைவில் கொள்வாராக. நேரிட்ட அந்த விபத்தின்மூலம் தேவையான பாடத்தையோ அல்லது அவருக்கு ஆசீர்வாதத்தையோ தரும் வாய்க்காலாக தேவன் அதை கண்டிராவிட்டால் அது நடந்திருக்காது என தனக்குள் உறுதிசெய்வாராக.

நம்மில் நற்கிரியைகளை தொடங்கினவர் என்றும் மாறாதவர் என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக்கூடாது. மேலும் நம்முடைய இருதயங்களை அவருக்கு இசைவாகவைத்து, நம்முடைய பாவங்களுக்காக செய்யப்பட்ட மாபெரும் பாவநிவாரணத்தின்மேல் இன்னும் உறுதியான மற்றும் தெளிவான விசுவாசம் இருக்குமேயானால் நம்முடைய உடன்படிக்கையை தொடர்ச்சியாக புதுப்பித்துக்கொண்டு, நம்முடைய எல்லாவற்றையும் தகன பலிபீடத்தின்மேல் வைத்து, நம்முடைய சித்தத்தின்படியோ, நம்முடைய வழியின்படியோ தகனமாகட்டும். கர்த்தருடைய நித்தியஇராஜ்யத்தின் மகிழ்ச்சியில் பிரவேசிக்கும் வண்ணமாக, நம்மில் நடைபெறுகின்ற இந்த நற்கிரியைகள் நிறைவடையும் என்ற முழு திடநம்பிக்கையுள்ளவர்களாவதற்கு எவ்வகையிலும் நமக்கு காரணமுண்டு. மேலும், “நல்லது உண்மையும் உத்தமமான ஊழியக்காரனே” என்கிற ஆண்டவருடைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதமான வார்த்தைகளை அவ்விசுவாசத்தின் பலனாக நாம் கேட்கலாம்.
